

Redacție, Administrație, Tipografie:
Brașov, piață mare Nr. 30.
Scriorii nefrancate nu se primește. Manuscrise nu se retrină.
INSCRIEREA se primește la Administrație în Brașov și la următoarele librouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas, Heinrich Schalke, Rudolf Moos, A. Oppelius Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneberg, în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în București: Agence Haus, Sacuriale de România; în Hamburg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicările mai doar după tarif și invocă.
Recișoare pe pagina a 3-a o serie 10 cr. și 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVII.

Brașov, Mercuri, 2 (14) Noemvre

Nr. 240.

1894.

Neajunsurile djaristicei noastre.

Brașov, 1 Noemvre v.

Amu sulevat în unul din numerii premergători răului celu mare ce se nasce din împrejurarea, că gazetele noastre de unu lungu șiru de anu începe au incetat de a purta între sine o polemică principiară, seriösă, clară și obiectivă, care să aibă de scopu a lumina situațiunea incurcață a poporului nostru, a clarifica și resolva cestiunile mari, ce ne preocupa în luptele noastre.

Una din causele principale ale acestei triste aparițiuni este, cum amu disu, că forțele noastre intelectuale numai în parte mică și neinsenmată se angajeză la luptă înaintea forului opiniunei publice, numai forte puțini concurg cu luminele lor la implinirea grelei chiamaři a pressei naționale.

Mai de multă se observa o interesare viuă generală pentru produsele pressei noastre, care în starea ei de atunci nu putea să satisfacă în destul cerințelor de a se publica articulii și corespondențele, ce veneau dela bărbătii fruntași ai nostri din cler și popor, tractându despre cestiunile cele mai însemnante, ce interesau publicul român și discutându-le în mod frățesc, liniștit și serios.

Era o frumosă emulație a zelului național, ce se manifesta pe terenul discusiunei publice a afacerilor noastre naționale și bisericesci; domnea mai multă incredere între noi și acesta încredere se reflectă și asupra micii noastre djaristice. Cu toate că acesta se afla încă într-o stare primativă și cu toate neajunsurile, multe și mari, ale vremilor de atunci, totuși era cu puțină o discuție în presă liniștită și seriösă, care aducea de multe ori fructele cele mai bune pentru orientarea noastră asupra întrebării, care a devenit stereotip: ce e de făcut?

Acele vremuri au trecut și s-au schimbat în mod esențial în toate. S'a schimbat și pressa noastră după cerințele timpului, dăr s'a agravat și condițiunile luptei noastre și au tăcută ca problema ei să fiă întreținută mai mare și mai grea ca înainte.

Cu durere trebuie să mărturisimă insă, că în fața acestei probleme djaristica noastră are a se lupta cu mai mari neajunsuri ca în trecut și nu și-o poate împlini cum se cuvine, pentru că nu există între ea acea legătură sinceră și frățescă, care singură ar face-o capabilă să procedă în unire la o discuție seriösă, liniștită și clara a cestiunilor, ce ne agită și a căror deslegare ni-se impune în interesul lucrării noastre comune și a consolidării noastre interioare.

Marile neajunsuri, de căr vorbim, — și aici amu ajuns la cauza cea mai de căpenea a răului, ce voimă sălă semnalăm — se datază la noi de atunci, de când s'a introduș și aici înțelutul cu înțelutul în o parte a djaristicei noastre spiritul intolerant de gașcă, sistemul de reclame personale, pentru ai tēi, și de clevetări personale, pentru cei de alte vederi, și metodul de a atrage interesul publicului prin lătirea de totu felul de faime sensaționale, fără control și fără de nici unu scrupulu, numai și numai spre a satisface poftelor și tendințelor momentane ale celor ce facă parte dintr-o grupație, numescă-se ea partid, său fracțiune său ori și cum; spiritu, sistem și metod, ce din nenorocire bântue aici în măsură atât de mare presă fraților noștri de dincolo.

Relele deprinderi ale pressei de partid din România, au fost importate, dicem, aproape pe nesimțite și la noi și de atunci se poate constata cu siguranță aproape matematică unu mare regresu în cultivarea

afacerilor noastre naționale și bisericesci, unu regresu mai ales în lucrarea noastră de organizare și de consolidare interioară.

Dăcă se cere să se întreprindă o lucrare său să se discute asupra unei său altei modalități de procedere în luptele noastre, pe cătu de grele pe atât de varie, dăcă c'unu cuvîntu se cere să se facă lumină într-o situație său alta, dărele noastre politice, deși formamă aici numai unu sigur partid c'unu singur program național, sunt astăzi incapabile de a ajunge la o înțelegere, la o clarificare a lucrului.

Nu v'ati gândit nici-oată, că aici este buba, aici este răul celu mai mare, ce ne ține amețit și ne înlanțuesce spiritele și puterea de activitate mai multă chiar decât asuprirea, ce trebuie să-o indurăm din partea dușmanilor neamului nostru?

Răul obiceiu de a nu mai lupta cu argumentele, de a nu mai bate capul cu discuțiuni principale, cu polemici clare și obiective, de a încungiura cu intențione ori ce polemică seriösă și de ași lăua refugiu la exploatarea pasiunilor publicului neorientat, înlocuind lipsa motivelor cu totu felul de suspiționări, acușări și clevetări a celor ce intră cestiune său alta au alte vederi, acestu rău obiceiu a creat djaristica noastră situăție de aici nemai suportabilă.

Acestu rău trebuie bine ceretat, ca să-l stîrpim din rădăcină, căci nu trebuie să uităm, că dăcă există în aşa mare măsură și la frații noștri de dincolo, elu nu incetează de a fi unu mare rău, și apoi alte sunt condițiunile, în cari se află populul nostru asupritu și alte acele ale fraților noștri din statul vecinu independent.

Procesul Scărișorenilor.

(Teogr. part. a „Gaz. Trans.“)

Alba-Iulia, 12 Noemvre. În 6 a 1. c. s'a inceput monstruosul proces intentat Moților din Scărișora pușcați, maltratați prin 16 pădurari, cari securându-si neleguirea cu unu pretinsu atacu alu Moților, spre a-le pregăti mórtea, ca în 48 la Făntânele, și presentându-se ca martiri naționali maghiari urgisiți de „sălbaticii Moț“, a fost destul că 46 bieți păstorii, cari erau susu la munte la păsunat, să fiă trași pe bara acușaților, sub acusa crimei de violentă în contra oficiului, crimă punibilă cu temniță grea păna la 5 ani.

Senatul compus: președinte Guardozoni, județi: Veress și Columban; acuzatorul public: contele Nicolae trimis dela Mureș-Oșorhei anume, er apărătoru: Dr. Amos Frâncu.

Acușații de față 40 de înși, ca martori numai pădurarii.

Presidentul, în decursul per tractării, a insultat pe bieții Moț cu atribuitele de „omu de nimic“, „om tykélosz“, „dutyé dracului“. Cu toate aceste Moții au dovedit o atitudine admirabilă și solidară, arătându că loru bieților păstorii lisiu la luat în mieșul nopții, fără dreptă și lege, de nisice călăreți necunoscuți, vitele de pe păsunat, și la simpla întrebare, că cine sunt, au fost pușcați ca nisice cână. Ear pădurarii în urma rechisitorului crucisul alu apărătorului, au venit în o mulțime de flagrante contradiceri, dintre cari relevău, că unii afirmă, că au audiu tulnic, alții negau acesta fătișu.

In decursul per tractării tōte cererile apărării, ca să se dovedească prin martori, că luarea vitelor a fostu pregătită cu premeditație, că acestu faptu negatū de pădurari s'a întemplat, că Moții nici arme nu au avut, nici nu au atacat, că pușcăturile din partea pădurarilor

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Amoresatul ca doctor.

Comedie in 3 acte — după MOLIÈRE.

De I. Brândușanu.

(2)

(Urmare.)

Scena IV.

Lucinda, Lisetta.

Lisetta: Bine qice qicetórea: bate tóca la urechia surdului — de giaba!

Lucinda: Vădușu în sfîrșit, Lisette, că aveamă dreptate când iți spuneam, că înzadară i-aș mai cere să-mi implenescă vr'una din dorințele mele, elu nu vré și pace. Cred, că te-ai convinsu și tu acumă de ajunsu.

Lisetta: Pe legea mea, ce omu nesufertu! Mărturisescu, că m'aș simți forte fericită, dăcă i-aș puté juca vr'o festă. Dér D-ta, domnișoră, pentru ce mi ascundea chiar și mie acesta suferință?

Lucinda: Si óre ce-mi folosea admîndă, că ti-aș fi descoperit'o? Óre nu era mai bine s'o ascundă în totă vieta mea? Nu cunoșteam eu prea bine firea tatâlui meu? Óre nu trebuia, în urma refusului cătoricou, ce a făcută iubitului omu, care mă ceruse printr'unu prietenu alu său, să-mi pierdă și ultima speranță, ce-mi mai rămasese?

Lisetta: Cum? Necunoscutul acela, care vă petise qilele trecute, este...

Lucinda: Deși nu se cuvine a mă pronunța în asemenea cestiuni cu totă sinceritatea, totuși trebuie să-ți mărturisescu, că de mi-s'ar îngădui o liberă alegere, nu l'asă luă, decâtă pe dênsul. N'am schimbatu multe vorbe împreună; este forte adevăratu; glasul său nici-oată nu mi-a vorbitu de iubire, insă pretutindeni, unde ilu intîlneamă, privirile și întréga lui fișă imi dovedeau marea inclinație, ce are pentru mine, și după propunerea făcută, impare, că e unu omu prea cum se cade pentru-ca inima mea să rămânu nesimțitoră la atatea doveză de atașamentu. In fine tu

vedă, după toate aceste, cu cătu îndrătnică se impotrivesc tatâl meu acestei inocente inclinaționi.

Lisetta: Ei, lasă, nu te supera, iți voi da totu concursul posibil, și credu, că o să îsbutimă. Cu toate că nu vădă nici unu motivu, care te-ar fi putută îndreptă, ca să păstrezi atâta vreme tăcerea față de mine, care te iubescu aşa de multă. Fișigură, că dăcă ești firmă hotărătă —

Lucinda: Oh, Lisette, ce măsuri aș puté lua în potiva atotu puterniciei tatâlui meu? Te asigură, că oru de ce natură ar fi ele, se voră sdobi ca de o stâncă de granită. Elu e neinduplecabilu în fața tuturor dorintelor mele —

Lisetta: Fă-ți curaj; omul nu trebuie să decline ca slabă trestia înaintea ușorului vîntuleșu. Vomu face totu posibilul, ca să te scotemă de sub tiranica epitropiă a tatâlui D-tale. Dér în definitiv, nici nu înțelegă, ce voiesce dênsul? Nu ești destul de matură pentru ca să te măriști? Său pote crede, că ești o stâncă de piatră, fără inimă, fără simțire?! Cum iți spusei, voiu servi

amorul D-tale și te asigură dinainte, că vei rămâne deplină mulțumită de farsa, ce-i voiu juca-o. Dér etă vine tatâlă D-tale. Intră 'n casă și încrede-te în mine.

Scena V.

Sganarelle: (singură). De multe ori este forte bine și recomandabil să te fac, că nu înțelegi unu lucru, pe care de altfel ilu pricepă forte bine... Se pote ceva mai barbaru, decâtă păcătosul obiceiu, care constringe pe părinți să-si mărite fetele? Nu-i stupidă și ridicolă a-ti cresce o fată, Dumneadeu scie cu cătu trudă și banii cheltuiti, pentru ca s'o dai aşa deodată pe neresuflate, ou destre cu totu, primului Don Juan, care iți vine 'n casă?... Nu, nu, obiceiu neobiceiu, eu imi păstrezi banișorii și-mi păstrezi și fata!

Scena VI.

Sganarelle, Lisetta.

Lisetta: (vine repede prefăcându-se nu observă pe Sganarelle). Ce nenorocire nenorocire! Sérmane, D-le Sganarelle să te găseșci?

au dată fără provocare, au fostu refuzate.

După asemenea antecedente, în 10 I. c., cu toate protestele apărării, desvoltată în o vorbire de o oră, care a arătat, că în urma contradicțiilor absolut esențiale în mărturisiri, fasiunile pădurilor nu pot fi acceptate, la cererea procurorului s-au jurat 16 pădurari.

Cu același sărțea Moților era sigilată, procurorul, în rechisitorul său, acceptând fasiunile de dreptă basă, cere aspră pedepsire a acuzaților, chiar și a celor, cări își puteau dovedi nevinovăția.

Apărătorul, Dr. Amos Frâncu, în o vorbire de 1½ órá a veștejitu și a arătat în totă golătatea ei întriga pădurilor, cări pentru de a se libera de sub răspunderea nelegiuirilor săvîrșite, se prezintă ca martiri ai urei Moților în contra Ungurilor.

Procurorul, substituindu-se președintelui, cere să i se detragă cuvîntul apărătorului, er a acesta îl restrînge în desvoltarea apărării sale.

Cu toate acestea arată inocența clienților săi, atât obiectiv, cât și subiectiv, și cere achitarea lor.

Inzadară. Îeri în 11 I. c., după o pertractare de 5 dîle, s'a enunțat sentința, după care **26 acuzați au fostu judecați la lanț temniță grea, la enorme despăgubiri și spese în favorul erariului și alături pădurilor, er 14 au fostu achitați.**

Franciscu Kossuth și Dr. Wekerle.

Sub titlul acesta publică „Deutsch Volksblatt” din Viena dela 7 I. c., unu remarcabil articol datat din Budapesta, din care estragem următoarele:

Déacă președintele Ligii române, profesorul Urechia, ar face un turneu prin Transilvania, cu scop de a visita pe co-naționalii săi, cări suferă sub terorismul maghiar, același i s-ar interdice de sigură chiar și în casă, când s-ar reține dela orice vorbire politică. Moștenitorul lui László Kossuth însă, guvernul îi permite o călătorie de triumf prin totă țara, cu toate că acela nu este altceva, decât o călătorie de agitație pentru o partidă, care combate energetic pactul dela 1867, pe care se razină Ungaria de aici.

În ce consistă însă deosebirea dintre d-lă V. A. Urechia și Franciscu Kossuth? — Celă dintâi este profesor de universitate în București, aşa-dată cetățenul alături statului străin. Franciscu Kossuth însă este și el cetățenul străin, pentru că nu posedă încă dreptul de cetățenie maghiar, cu toate că ocupă cele mai înalte funcții la „Equitable” și la fabrica de mașine a lui Tarnoczy. Deosebirea dă este numai, că

Urechia e Român, pe când Franciscu Kossuth e de-o camdată numai cetățenul italian și are intenția de a deveni cetățenul ungar. Există însă o lege ungurescă, care permite cetățenilor din state străine să fie adunări și vorbirile politice numai cu încreșterea guvernului, și trebuie să se admitemă, că lui Franciscu Kossuth i s-a datu acăstă încreștere. Acăsta este și plausibil, căci oră cătă de ciudat să arătă, este totuști faptul, că călătoria de triumf a lui Kossuth, servește guvernului, ca un mijloc desprăzuit, spre a-și întări erășii pozițiunea.

Să ne infățișăm numai situația. Cabinetul Wekerle vede, că e imposibil să de-a duce în deplinire reforma administrației, ba are chiar puțină speranță de-a face să se primească ultimele proiecte bisericești în camera magnaților, er sanctiunea proiectelor votate încă se totu amâna. Dobândirea cătă mai curândă a acestei sanctiuni este de-o-camdată o necesitate urgentă, căci printre asta guvernul crede, că va putea face o presiune asupra camerei magnaților, ca să primească și paragraful despre neconfesionalitate și, lucru de căpetenia, să voteze receptiunea Jidănilor, raionul principal al liberalilor. Avându-însă Dr. Wekerle terminate reformele bisericești politice, i-ar crește popularitatea și poate i-ar succede a eșa atunci și din încercarea cu reforma administrației.

Sancțiunea legilor bisericești-politice votate în parlament, este dări adă lucrul de căpetenia, și de aceea îi sunt bine venite cabinetului cele mai noi demonstrații kossuthiste, căci are lipsă erășii de-unu mijloc spre a face presiune asupra Coronei. Mijlocul, ce l-a alesă e cu două țări, dări se speră multă dela el. Déacă acăstă istorie n'ar fi atât de criminală, ea ar trebui să se stîrnăcă risu. Caracteristică este fără indoială pentru morala maghiară, că Kossuth, așa dicându, încă la patul morții tatălui său exploatază numele acestuia pentru banii, ca firmă de reclamă, și apoi face servicii guvernului, ca salvatorul alături lui probabil, că nu fără speranță de recompensă.

Cadavrul Tarului în Moscova.

In 11 Noemvre n. cadavrul Tarului Alexandru III a ajunsu în inima Rusiei, în a doua capitală, Moscova.

Scirea acăstă s'a publicat în Moscova c'o di mai înainte, er în 11 I. c. stradele orașului au fostu înțesate de lume curiosă. Aprópe pe toate edificiile s'a arborat standarde de doliu, er la multe din case aternă portretul împăratului. Strada și casele pe unde a trecutu conductul funebru erau îmbrăcate în negru.

La 7 óre dimineața au sositu dela Petersburg insignele imperiale, cări au fostu arborate în pavilionul grandiosu ridicat de orașu.

La 8 óre a sositu primul tren, la 9

óre alături doilea și la 10 35. minute alături trenu cu cununile pentru coscigulă Tarului. Cu acestu trenu au sositu în Moscova nouă Taru, Tarewna văduvă și miră Tarului, apoi marii duci Alexie și Mihailu, marele duce Alexandru Mihailovici cu soția, marea ducesă Olga Alexandrovna, principale de Wales cu soția, principesa de Coburg, marea principesa Maria Alexandrovna, miniștri Curții Voroncov și Daskov, generalii Richter și Cervin și alți colonelii din suita imperială.

Toți preoții bisericei catadrale și ai bisericelor din Moscova, în frunte cu Metropolitul, au înălțat rugaciuni la sosirea cadavrului. Coscigulă a fostu pusă pe caru mortuar și la 11 óre conductul funebru a plecatu spre pavilion, în cea mai mare ordine. Indată după coscigulă urmău membri familiei imperiale, miniștri curții și generalii în trăsuri. După trăsuri urmă milită.

Pedrumu, conductul s'a oprită la patru biserici, unde s'a făcută rugaciuni pentru mortu. Abia la 1 óră d. a. coscigulă a sositu la catedrala Archanghelilor, unde a fostu arborat cadavrul. După serviciul funebru membri familiei imperiale s'a dusu pe la diferite catedrale și mănăstiri, apoi la palatul. După acăstă s'a datu voia publicului, ca să privescă mortul.

Numerul cununilor este așa de mare, încătu a trebuită să se destineze mănăstirea Czudov, pentru a fi depuse. De-aici voru fi transportate cu trenu expresu la Petersburg. Dumineacă și Lună s'a datu pomenă la 25,000 de săraci.

Turneul lui Kossuth.

Dela Aradu, sârbătoritul Franciscu Kossuth a mersu la Macău și de aci la Seghedin. Aici a fostu întâmpinat la gară de mii de oameni și banderul pană în orașu a fostu grandiosu: înainte 7 reunii cu standarde, apoi banderul, apoi 300 fete îmbrăcate în alb, după ele „principale” Kossuth urmatu de 200 trăsuri.

La adunarea, ce s'a întîntă pe piata „Klauszál”, luară parte ca la 20,000 de oameni. Adunarea a deschis o Palzner Jenő, președintele partidei „independente”, care salută pe Kossuth dicându, că din același locu i-a vorbitu poporului la 48 și „nemuritorul său tată”.

Vorbi apoi Kossuth, declarându, că va desfășura stăgul ridicat de tatăl său, și că va propaga convingerea, că „se poate eluptă independență de statu a Ungariei, — fără de-a vătăma drepturile casei domnitoru”.

Sera se dete la teatru reprezentă de gală în onore „înaltului” óspe. La teatru Kossuth luă locu în așa numita „loja regală”. Muzicei militare însă i s'a interdică de-a cânta la teatru.

La banchetul luară parte peste 500 de persoane. Primul toastu a fostu alături lui Polcz-

ner, alături doilea alături lui Kossuth, care dispune între altele:

„Eu așă vătăma pe domnitoru, deacă așă presupune, că la casă, când majoritatea naționalei ar voi să schimbe constituția, elu s'ar opune. Eu nu o credă acăstă, nu o potu crede, și de aceea eu, care doresc independentă patriei mele, mă voi sila, că majoritatea naționalei să dorescă independentă patriei sale, nu numai cu cuvențul, ci și cu apta. Sunt convinsu, că regele va sănctiona legile, pe care le vomu aduce noi și din care va rezări independentă și libertatea patriei noastre. Déacă eu, cu ajutorul amicilor mei, voi eluptă acăstă, atunci primii-mă în modul, cum m'apă primi astăzi, atunci am meritat o asemenea primire“.

Intr-unul alături doilea toastu Kossuth dispune, că nu-și poate încăpui omu, care să nu dorescă independentă Ungariei; deosebirea este numai, că unii credă, cumcă n'a sositu încă timpul, și puterea Maghiarilor încă nu e destulă de mare, „eu însă credă, că puterea nostră e destulă de mare și că și timpul a sositu“.

Deodată cu acestea, foile ungurescă înregistreză și „scandalosa” scire, că autoritățile din Seghedin s'u ascunsu dinaintea lui Kossuth; la banchetul nici unul dintre funcționarii civili n'a luat parte.

SCIRILE DILEI.

— 1 (13) Noemvre.

Consistoriul metropolitan gr. or. se va întruni adă, precum aflăm, în Sibiu. Sperăm, că cu ocazia aceasta, consistoriul va face lumină și asupra întrebării grave și importante a convocării congresului național bisericesc, care, conform statutului organicu, trebuie să se întrunească deja la 1 Octombrie a. c. De ce nu s'a întrunitu, și déacă guvernulungurescă a pusă piedecă întrunirei congresului, care este cauza și ce pașă s'u întreprinsu, spre a apăra dreptul bisericii?

— o —

Unu diară maghiară în săpte ediții. Din Budapesta i-se scrie „Dreptății”, că guvernulungurescă a iscodită un plan interesant de a combate acțiunea naționalităților nemaghiare. Se planuesc adeacă înființarea unui diară, care să se ocupe c'o singură temă: cestunea naționalităților. Diarul va fi mare nu atât prin volumul său, cătă prin multiplicitatea sa. E vorba adeacă, ca diarul să apară în nu mai puțin decât în săpte ediții, anume în limbile: francesă, germană, maghiară, română, slovacă, sârbescă și boemă. — Etă cum vră guvernulungurescă să ameșește lumea și tăra. Elu va impune unu diară, care va combate luptă justă și legitimă a națiunilor nemaghiare asuprite, și-l va susține din pungile contribuabilitorū nemaghiare. Intr-adevăr, astfelu de abnormitate nu se mai ivescă în alte țări și state, decât în Ungaria. Noi însă vomu sci să întărimă după cuvîntă o stirpită de diară, care

Sganarelle: (pentru sine.) Ce spune...?

Lisetta: (totu fugindu) Sărmane și nenorocite părinte! Ce o să dică, de va afia?.

Sganarelle: (a parte) Ore ce pote să fă?....

Lisetta: O, sărmană Domnișoră!

Sganarelle: (o parte) Sunt pierdută!

Lisetta: Ah!

Sganarelle: Lisetto!

Lisetta: Ce nenorocire!

Sganarelle: Lisetto!

Lisetta: Că întemplieră!

Sganarelle: Lisetto!

Lisetta: Ce sărătă!

Sganarelle: Lisetto!

Lisetta: Oh, d-le Sganarelle.

Sganarelle: Dă ce este?

Lisetta: Fiica d-yostre —

Sganarelle: Spune, spune.

9. Iată: Nu te strîmbă așa caraghiosu,

a totu năcasul, imi vine să puf-

însemne

Sganarelle: Dă verbesc odată!

Lisetta: Fiica d-tale, desperată pentru cuvintele aspre și maniera brutală, cu care ai tratat-o mai adineoră, se precipită în odaia sa, deschise ferăsta, ce răspunde cătră Sena —

Sganarelle: Să...?

Lisetta: Ișă îndreptă privirile cătră ceru strigându: „Nu! nu mai potu suporta mânia și disprețul tărei, și deorece mă renegă, voi să moră!”

Sganarelle: Să a sărită în apă?

Lisetta: Nu, d-le Sganarelle. Închise înecitoare ferăsta, se aruncă pe patu și încep să plângă cu multă amărăciune. De-o dată deveni palidă, ca mörtea, ișă înțorse ochii, pulsul încetă de a-i mai bate și cădu fără simțire în brațele mele.

Sganarelle: Oh, fiica mea! să a murită?

Lisetta: Nu, d-le Sganarelle. După mari sfotări reușii în sfîrșit, ca s'o aducă erășii la viață; acum are acces momen-

tane, și credă, că pănă deséră va muri.

Sganarelle: Ch...agnéne, Champagne, Champagne!

Scena VII.

Sganarelle, Champagne, Lisetta.

Sganarelle: Repede după doctori. Adu doi, adu patru, adu mulți, în asemenea casă ori cătă ar fi, nu suntă de prisosu. O fica mea, o sărmană mea fiica!

Actul alii 2. Scena I.

Sganarelle, Lisetta.

Lisetta: Ei, și ce vréi să faci cu atăția doctori? Parcă n'ară fi destul și unul, ca să omore unu omu?

Sganarelle: Tacă. Patru, cinci ori chiar să se sfătuitor valoréză la totu casul său mai multă, decât unul singură.

Lisetta: Să credă, că fiica d-tale nu poate muri și fără concursul loră?

Sganarelle: Ce totu spui tu la lavare? Ore doctorii suntă culpabili, déacă murimă noi?

Lisetta: Positivă. Eu cunoșteam unu omu, care scia să dovedească prin cele mai nimerite argumente, că nici-o dată n'ar trebui să se dică, că cutare său cutare a mu-

rită de o pneumonie, ori de o meningită ci de patru doctori și doi farmaciști.

Sganarelle: Tacă-tă gura! Nu acusa pe d-nii doctori. — Etă-i vinu!

Lisetta: Pe legea mea, credem. Parcă-i vădă cum îți voru tălmăci pe lătinește, că fiica d-tale e bolnavă!

Scena II.

Domnii: Tomès, Desfontandres, Macrato, Bahis, Sganarelle, Lisetta.

Sganarelle: Astfelu d

déca se va înființa nu va fi cu nimic mai bun decât „Ungaria“ renegatului Nr. 1 dela Clușiu și „Poporul“ renegatului Nr. 2 dela Peșta.

—o—

In afacerea scălei din Calboră. In nr. 213 alături noastre, amă publicut o corespondență din Calboră, în care se arată, că de 10 ani poporul de-acolo se pregătesce să-și clădească o scădă, a preparat chiar și cărămidă trebuințiosă, dăr lucru cu totă acestea să aibă amănătu, cărămidă a fostă nimică de ploii, așa că a trebuită anulă acesta să se facă din nou cărămidă trebuințiosă, care însă deasemenea e pe cale de-a se nimici din cauza amănării clădirii. Vina a fostă aruncată în prima linie asupra d-lui protopopu Sabini Piso din Agnita, er în a doua asupra parochianului Moise Dărlogea, despre care se dicea, că prin intrigă cu protopopul ar voi să impună poporului, ca să-i cumpere, dreptul local de scădă, o casă a sa. La aceasta d-lu M. Dărlogea ne trimite o întâmpinare, în care arată, că este adevărată, că aproape de 10 ani se pregătesc să facă o scădă, spre care scopul său și facută 36 mii de cărămidă, cari însă totă său nimică de ploii, er anulă acesta său pregătită alte 60 de mii și mai bine, fără ca însă măcar acum să fie sănse de-a clădi scădă. Cătă pentru invinurile privitorie la persoana d-sale, le respinge, ca absolută neîntemeiate. Causa răului o atribue dna scăpătorilor egoiști și perverse ale conducătorilor, ceea-ce, durere, se vede că așa și este. Nu credem, să se poată da în curând o direcție sănătosă lucrurilor din Calboră fără de-o energetică și riguroasă întrevire.

P. Ven. Consistoru.

—o—

F. Kossuth și banconotele din 48. Pe când *dauninul* maghiară își facea intrarea triumfală în orașul vestit Seghedin (Cetatea se potrivește temniță de-acolo cu ideile propagante de el), un tânăr ungur, alb pe capăt ca oia, li aruncă în trăsură o petiție, în care cere, ca Kossuth Ferenc să facă bine și să răscumpere banconotele lui Kossuth Lajos din 48. — Idee foarte bună!

—o—

Recunoscătura universității din București. Rectorul Universității din București a tipărit Anuarul acestei Universități pentru anul școlar 1893—4, în care vedem intrăgă mișcare a aşedămentului universitar din Capitală. Notăm, din acestuia, că în anul trecut au fostă înscrise la Universitatea din București 1330 studenți, grupă astfel: la teologie 82, la dreptă 469, la litere 278, la științe 196, la medicină 305. Er diplome universitare au luat în cursul anului trecut 144 de studenți, și anume: licență în teologie 4, licență în dreptă 64, licență în litere 19, între cari 2 d-sore (Aurelia Bragadiru și Elena Gheorghiu) și d-na Al. Floru. Licență în științe 26, între cari 2 d-sore (Costanța Pomplianu și Eleonora Toncescu), doctoratul în medicină 21, între cari și d-sora Cornelia Chernbach.

Lisetta: (către Tomes) A, d-le doctor, și d-vosră sunteți aici?

Sganarelle: (către Lisetta) De unde sunteți pe d-lă?

Lisetta: Ii vădusem ieri la buna mea prietenă, nepotă d-tale.

D-lu Tomes: Cum se astăzi vizitul ei?

Lisetta: Fără bine, este mortă!

Sganarelle: Mortă?

Lisetta: Da.

D-lu Tomes: Imposibil!

Lisetta: Nu sună de e posibil ori nu, dăr vă spună, că e așa.

D-lu Tomes: Vă înșelați.

Lisetta: L-am văzută cu ochii mei.

D-lu Tomes: Nu se poate! Hipocrate

dice, că maladiile de asemenea natură sfîrșesc numai la 14, său la 21 de zile, și acum abia suntă 6 zile de când dărnușul e bolnav.

Lisetta: Hipocrate poate dice ce-i place, vizitul este mortă.

Sganarelle: Tăcere guralivă, haidă să te la o parte. Domnii mei, vă rog să incepem consultul. Nu e obiceiul să se plăti înainte

Licență. Din București ni-se serie, că d-lu profesor la Călărași Ioan Anușcă, originar din comuna română Sâncelu de lângă Blașiu, a depusă cu un deosebitu succesiș esamenul de licență în literă la facultatea din București, Joi la 27 Octombrie v. 1894. D-sa a fostă viu felicită de juriul său și de numeroși prieteni și cunoscuți. — Ne asociem și noi la aceste merită felicită aduse amicului și compatriotului nostru.

—o—

Reuniunea invățătorilor români gr. cat. din comitatul Coștiocnei își va juca adunarea gen. la 6 Dec. n. c. în Ciucea. Din programul adunării însemnată: membrii se voră aduna în școală rom. conf., de unde în corpore voră pleca la biserică. După ascultarea serviciului divină, la care canticile voră fi executate de cei mai buni canticari dintre invățători, urmăză deschiderea ședinței prime prin președintele Iacob Murșianu, apoi raportul comitetului prin secretarul Teod. F. Negrușiu, alegerea nouului comitet și a diferitelor comisiuni. În ședință II-a, p. m., raportul comisiunilor, propunerile diverse; apoi o propunere practică din fizică, de At. Gărdășu, și o disertație de P. Conda; în fine se va stabili locul și timpul viitoriei adunării, se va alege o comisiune pentru verificarea protocolului, după care va urma cuvântul de inchidere.

—o—

Logodnă. D-lu Ilarie Boroșu, profesor la preparandia română gr. cat. din Gherla, s-a logodită cu D-ra Leontina Bene, fiica D-lui Al. Bene, canonicii din Gherla. — Felicitările noastre.

—o—

Teatrul germană. Mâine, Mercur, se va represanta piesa *Charley's Tante*, de Brandon Thomas, novitate, ce să dată și în Carltheat din Viena cu mare succes.

Kossuth cătră Jokai.

Ieri amă publicat, după „Nemzet“, scrisoarea ce a adresat o roman-cierul maghiară Mauriciu Jokai cătră Franciscu Kossuth. În numărul de ieri alătui „Egyetértes“, Kossuth a răspunsă la scrisoarea lui Jokai astfel:

Iubite și stimate amice! Eu am invățat să-ți stimeză numele în copilarie, și în diua de doliu, când ai stată lângă catafalcul tatălui meu, am invățat să-ți iubescu persoana. Ar fi o bucurie și invățatură sădără pentru mine a discuta cu tine, dăr totuști scuza-mă, dără cu ocazia aceasta n'po potu face. Cestunea, care ai sulevat-o tu în scrisoarea-tă deschisă, cu care m'ai onorat, este discutată de mai bine de doi ani de cele două mari partide ale țării. În cestunea aceasta și a esprimat părerea și gloriosul meu părinte. Eu am invățat, alături de tatăl meu, a rămnă Maghiară, a iubi patria mea maghiară și dela elă am invățat să cunoșc raporturile maghiare. Tu,

care ești omul înimii și ală minței, vei afia de firescă lucru, că eu nu potă stirpi din sufletul meu astfel de invățătură măiestre. Sunt un astfel de om, care cu lucruri seriose am obiceinuit să mă ocupă serios și cu sănge rece. Am invățat în acea școală și vieții, — unde măestrii sunt statele democratice mai mari — că ce, când și cum se poate face? Potă greși, dăr intenționile mele sunt curate, transparente, ca totă viața mea. Nu umblu să culegă lauri; de multe ori modestia, ce mi-se impune, este genată prin primirea insuflării, ce mi-se face, dăr când mă gădescu, că strigările de „eljen“ sunt făcute acelu mare spiritu care mi-a condus viața, până nu s'a mutat de aci, inima mi-se mișcă și vădu, că lucrez corect, dără umblu să facă cunoștință poporului maghiar.

Înainte de a păsi pe terenul împlinirei datorințelor cetățenesci, eu, care 44 ani am stată departe de patria mea, am lipsit să cunoșc tăra, ale cărei interese sunt și eu chiamați ale apără și promova, când imi voiu fi recăstigat drepturile cetățenesci; și dără pentru aceasta mă afă vrednicu un cerc electoral, aceasta e dreptul fiilor cărui cetățenii, er pentru fiul lui Kossuth e o datoria. Să nu mai discutăm aşa-dără, stimate și iubite bătrâni! Să mergem pe căile drepte, deși divergente, ale convingerilor conșcientioase, și crede-mă, că tot-dăuna voiu fi fericită, când potă strînge drăpați merită.

Franciscu Kossuth.

Aniversarea alianței franco-ruse.

A trecută deja un an de dile, de când escadra admiralului rus Avilane a părasit Toulonul, și de când telegrama de mulțumire adresată de decedatul Țarului cătră presidentului Republicii franceze, a încheiat seria sărbătorilor, cari au cimentat înfrățirea ambelor popore.

Adășii acestor două mari popore nu mai există. Unul, Carnot, a căzută victimă pumnului unui asasin, er celalăt, Alexandru III, să stinsă în urma unei băile grele.

Decă în mijlocul preocupărilor simpatice, cauzate de tristele sciri din Ladavia, serbarea aceasta a trecută aproape neobservată în Franța, ea nu a fostă totușă trecută cu vederea în Rusia. Eminențul publicist rus, Tatischeff, consacra acestei aniversări un articol interesant în „Mesagerul Rusu“.

Elu dice, că consecințele imediate ale acestui mare eveniment, au fostă în avantajul ambelor țări. Anglia a dată dovadă de o mare bunăvoiță în negocierile sale cu guvernul Republicii, relative la diferențele coloniale; Italia a suportat fără revoltă indignația ridicată în contra ei prin crima lui Caserio; Germania s-a grabită a încheia cu Rusia un tratat de comerț avantageos, și Austro-Ungaria n'a întârziat de a urma acestuia exemplu.

Publicistul rus nu întârziă a atră-

bui meritul acestor resultate politice firme și leale a împăratului Alexandru III, care, după ce și-a asigurat prin alianța cu Franța o preponderanță de fortă imensă asupra tuturor adversarilor celor două țări în casu de conflacție europeană, nu numai că nă a căutat să profite de acestuia ascendentă pentru a provoca un conflict, dăr căndă la acordă în privința acesta cu guvernul Republicii, și-a consacrată totă sforțările pentru consolidarea pacei lumii.

Astfel toți amicii pacei — dice publicistul rus — au fostă unaniști a cere Atotputernicului conservarea dilelor unui suveran, care era un binefacător alături. Dăr vai! în zadar. Atâtea binecuvântări, atâtea rugăciuni — termină Tatischeff — nu străbatură până la ceră.

Să sperăm, că mórtea Țarului nu va aduce nici o schimbare în politica de pace, condusă cu atâta măestrie de regatul defunct.

Sciri telegrafice.

Petersburg, 13 Noemvre. O circulară a ministrului de externe către reprezentanții Rusiei în străinătate asigură, că împăratul Nicolae II e firmă decisă, de a păsi în urmele tatălui său. Elu își va consacra puterile sale bunăstării dinăuntru și nu se va abate întră nimică dela politica pacifică, leală și firmă, care a contribuită așa de multă la linisirea generală. Credinciosă tradiția nășilor sale, Rusia va cultiva raporturi amicale cu totă puterile, și în respectul față cu dreptul și ordinea leală va privi cea mai sigură garanție a păcii statului.

Petersburg, 13 Noemvre. Astăzi se așteptă sosirea aci a cadașvului reprezentantului împărată. — Cununia împăratului Nicolae se va face înăuntru după terminarea festivităților de doliu, celă multă la 26. Noemvre.

Londra, 13 Noemvre. După telegramele sosite aci, Japoneșii au lăsat portul Arthur, aproape fără de nici o rezistență.

Bruș, 13 Noemvre. La o expediție, au fostă omorîte 16 persoane.

DIVERSE.

Păpușile reginei Angliei. Suntă interesante căteva detalii asupra operei de luxă a reginei Victoria, pe care o credinciosă și ei a consacrată păpușilor grațioase sale suverane. Regina Victoria, când era prințesa, mică n'avea numai o păpușă, ci o curte întrăgă de păpuși. Chiar la vîrstă de 14 ani se juca cu ele, adeă cu patru ani înainte de a se urca pe tron. Si când încrește de a petrece cu aceste jucării, ea nu le aruncă, nică nu le dărui, ci le păstrează cu îngrijire. Si acum, după săse-deci de ani, lasă să se publice cu consumămentul seu, ba chiar sub inspirația sa, acestuia capitulu încă needită din viața sa, biografia păpușilor.

Gustul Reginei Victoria pentru păpuși cauță să fie atribuită faptului, că n'avea nici o prietenă la vîrstă sa. Si-a concentrat deci totă afecțiunea asupra acestor tovarășe neînsuflețite. Făcuse o listă a păpușilor — într'un caetă, unde se păstrează cetei, — scrisă de o delicată măriească, și aci suntă descrise costumele, pe care le purtau ele, data confecției, acestor costume și uneori numele persoanelor, pe care le reprezintă păpușile. Lista e completă până la anul 1883. La această epocă prințesa și-a păstrat și o parte a jucăriile, ca să se ocupe de a guverna țările și femei de o deosebită.

Literatură

Nuvele. În Institutul tătarilor Albini din Sibiu a avut lectiune de novele intitulată „Drama românească“. Două surori, Sita, vietă, La crucea de petru, lăsată, Din tainele Bosforului și Siriun. Prețul unui suror din 196 pag., este

dăr pentru ca să nu uită, voiu complana chiar acuma acăstă mică afacere. (Le dă banii.)

Scena III.

Domnii Tomes, Desfontanères, Macroton și Bahis, se așeză să-țăcăpească pe scaune și tușescă.

D-lu Desfontanères: Parisul e fără estinsu; trebuie să bață mereu stradele, dără ai nițică clientelă.

D-lu Tomes: Potă să dică, că roibul meu e admirabil; nu vă puteți face idee, ce curse mari transversăză.

D-lu Desfontanères: Si eu am un cală perfectă; bietul animală este infatigabilă.

D-lu Tomes: Scăti D-vosră, ce cursă a facută astăzi calul meu? Mai întâi am fostă la arsenalul, dela arsenalul la capătul faubourgului St. Germain, dela faubourgul St. Germain la poarta St. Honoré, dela poarta St. Honoré la faubourgul St. Jaques lângă poarta lui Richelieu, și totușă imi mai rămnă și cimitirul o cursă până în pieța regală.

D-lu Desfontanères: Si calul meu imi face multă înlesnire.

D-lu Tomes: Apropă, pe partea cui sunteți în dispută născută între colegii noștri Teofrastus și Artemius? Cum vedeați întrăga facultate să aibă în mișcare din picina acestei polemici.

D-lu Desfontanères: Eu mă declară pentru Artemius.

D-lu Tomes: Si eu. Incontestabil, că tratamentul său a omorât pe pacientul și acelă alături lui Teofrastus l-ar fi scăpată, dără totușă onorabilită nu trebuia să facă exceptii de formă înaintându-păreri diametralmente opuse celor ale colegului său mai bătrânu. Nu-i așa?

D-lu Desfontanères: Nică vorbă. Chesiunile de formă trebuie observate totușă, întempește orice sără intempsă.

D-lu Tomes: Ună mortă mai multă său mai puțină nu impotră nimică, dără o formalitate neglijată servă spre desonore intregei facultăți medicale.

(Va urma.)

In editura librăriei Soceci & Comp. din București (Calea Victoriei 21) a apărut: *Sistemele ortografice cu litere cirilice și latine în scrierea limbii române*, de Romulus Ionașcu, profesor la scola comercială din Iași. *Ediția II*. Pag. 264, prețul 2 lei 50 bani. — Pe lângă numărōsele sisteme ortografice, incepându din timpurile cele mai vechi până în ciua de astăzi, ce se aflau încă în ediția primă, autorul a mai adăusit la ediția de față încă alte vreo 12 sisteme ortografice, precum sistemele lui Teodorovici, sistema lui Bobu și sistemele lui Eliade din 1838 și 1841 etc. De asemenea a adăusit autorul și câteva specimene de „*Tatăl nostru*” scrise de Megiser, Müller, Chamberlain, Hervas și Adelung, ér ortografia Academiei, care este obligatorie în scolele din România, e tratată mai pe larg, decât în ediția primă. Prin aceste și alte adăusuri și îndreptări se măresce considerabil valoarea acestui opus, care este un studiu de mare interes pentru filologia română.

Compoziții musicale. D-lă I. Vidu, conducătorul corului din Lugoșu, a compus și edat 4 piese musicale, aranjate pentru quartet: 1) „*Motul la drum*”, coru bărbătesc cu solo; 2) „*Taci bărbate*”, coru mixt cu soli; 3) „*Serenadă*”, coru bărbătesc (poesia de G. Barozi) și 4) *Bobocel și inele*, coru bărbătesc. Piese se procură dela autor, Lugoșu. Prețul fiacărei piese este 35 cr., afară de „*Serenadă*”, care costă numai 30 cr.

In Tipolitografia H. Goldner din Iași (Str. Primăriei nr. 17) a apărut: *Istoria limbii și literaturii române*, de Ar. Densușianu, profesor la Universitate. *Ediția a doua*. Form 8° de 348 pag. Prețul 4 lei 50 bani. Istoria d-lui Densușianu a fostu apreciată în modul cel mai favorabil nu numai din partea pressei române, ci și a celei străine. A doua ediție, pe care o anunțăm acum, are mai multe îndreptări și imbunătățiri, care indică și mai multă valoare acestei scrieri. La finea opului se află și unu indice de lucruri și altul ală scriitorilor.

In editura „Progresului” din Ploiești au apărut următoarele cărți pentru scolă, scrise de C. Meissner și Victor Dogaru: *Prima carte de ceteră și scriere după metoda cuvintelor normale*. Partea I. *Ediția VIII*. — *Prima carte de lectură pentru clasa I primară*. Partea II. *Ediția IV*.

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Novembre 1894.

Renta ung. de aur 4%	123.50
Renta de corone ung. 4%	97.45
Impr. cail. fer. ung. in aur 4½%	128.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4½%	101.70
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	125.50
Bonuri rurale ungare	97.10
Bonuri rurale croate-slavone	97.50
Imprum. ung. cu premii	161.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	143.50
Renta de hârtie austr.	100.05
Renta de argint austr.	99.95
Renta de aur austr.	124.40
Losuri din 1860	158.—
Actii de-ale Bâncei austro-ungară	1048.—
Actii de-ale Bâncei austr. de credit	389.10
Actii de-ale Bâncei ung. de credit	492.50
Napoleondori	9.95
Mărți imp. ger.	61.25
London (lire sterline)	124.95
Rente de corone austr.	99.60

Cursul pieței Brașov.

Din 13 Novembre 1894.

Banconote rom. Cump.	9.76	Vînd.	9.78
Argint român. Cump.	9.68	Vînd.	9.72
Napoleon-d'or Cump.	9.85	Vînd.	9.88
Galbeni Cump.	5.80	Vînd.	5.86
Ruble rusești Cump.	135.—	Vînd.	—
Lire turcescă Cump.	11.10	Vînd.	—
Mărți germane Cump.	60.60	Vînd.	60.60
Scriș, fono. Albina 5% 100.75	Vînd.	101.75	

Proprietari: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Sz. 7003—1894 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közirrétezi, hogy Strevoiu Miklós ügyvéd végrehajtásnak Todorache Mária végrehajtást szenvendő elleni 54 frt. 66 kr. tökekötetés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Almásmező község területén fekvő az almás-mezői 441. sz. tkvben, a 4005, 4006 hrsz. a. foglalt fekvőre 32 frt., a 4007 hrsz. a. foglalt fekvőre 80 frt., a 4045, 4046, 4049 hrsz. fekvőre 284 frt., továbbá az almás-mezői 891. tkvben, a 4020, 4021 hrsz. a. foglalt fekvőre 65 frt., és a 4022 hrsz. a. foglalt fekvőre 4 frt, összesen 465 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894 évi November hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Almásmező község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékzók tartoznak az ingatlanok egyenkénti becsárának 10% átkészpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékkelépés értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § sa értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1894. évi Augusztus 10 31-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane: 8 ore dimineta.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.
Tr. exp. Român: 5 ore 07 m. dimineta.

2. Dela București la Brașov:

Trenul acel: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 7 ore 1 minute séra.
Trenul accel.: 10 ore 37 minute séra.
Tr. expr. Român: 10 ore 19 m. séra.

3. Dela Zărnești la Brașov:

Trenul mixt: 7 ore 36 min. dimineta.
Trenul mixt: 1 ora 44 min. după am.
Trenul mixt: 0 ore 00 min. séra.

4. Dela Chișorhei la Brașov:

Trenul mixt: 8 ore 19 min. dimin.
Trenul de persoane: 1 ora 51 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ore 20 min. séra.

Plecarea trenurilor din Brașov:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineta.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sén.
Tr. exp. Român: 10 ore 26 min. séra.

2. Dela Brașov la București:

Trenul accel.: 4 ore 59 minute dimin.
Trenul mixt: 11 ore inainte de am.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
Tr. exp. Român: 5 ore 14 m. dimin.

3. Dela Brașov la Zărnești:

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimin.
" " 4 , 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 ore 00 min. séra.

4. Dela Brașov la Chișorhei:

Trenul de persoane: 3 ore 10 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimin.
Trenul mixt: 4 ore 50 min. dimin.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stată r. u. valabilă din 1 Octombrie 1894.

Budapest-Aradu-Teliuș

Tren mixt	Tren de perso-	Tren de perso-	Tren accel.	Tren de perso-	Tren de perso-	Tren de perso-	Tren mixt
	10.—	8.05	2.15	pl.	Viena	6.02	7.20
		8.05	1.55	10.—	Budapest	7.35	1.20
3.10	4.24	11.10	4.—	1.37	Solnocă	4.31	11.22
9.10	8.42	3.55	6.05	6.10	Aradu	11.30	8.20
2.30	7.25	4.30	7.05	6.30	pl. sos.)	11.—	8.10
2.44	7.42	4.42	6.40		Glogovață	10.48	8.44
3.15	8.20	5.03	7.07		Györök	10.25	8.20
3.32	8.39	5.14	7.18		Paulișu	10.11	8.08
3.58	8.58	5.32	7.35		Radna Lipova	9.58	7.29
4.30		5.50	7.58		Conopău	9.25	7.24
4.50		6.12	8.14		Berzava	9.09	7.07
5.40		7.—	8.51		Soborsină	8.21	6.33
			8.56		Zem.	7.45	6.07
					Gurasada	7.18	5.19
					Ilie	7.08	5.44
					Branicica	6.44	4.42
					Deva	6.02	5.17
					Simeria (Piski)	6.05	5.05
					Orăștie	5.09	4.40
					Jibotă	4.14	2.56
					Vîntul de-jos	4.22	2.32
					Alba-Iulia	4.04	2.14
					Teliugă	3.19	3.35
8.13	11.54	11.10	1.02	sos.			

Brașov-Chezdi-Oșorhei

tren mixt	tren de perso-				tren mixt	tren de perso-	tren mixt
3.10	4.43	5	pl.	Brașovă	8.19	1.50	7.20
				Prejmeră	7.41</		